

CONCLUSIONS DE LES JORNADES

1. Crear un grup de treball amb nom de Pere Rosselló, dedicat a establir unes relacions eficaces i concretes amb personalitats, institucions i organismes tècnics de l'Europa Comunitària, relacionades amb l'ensenyament.
2. Mitjançant aquest repte d'Europa, en tots els temes tractats s'ha vist la voluntat i la necessitat de progressar cap a l'apropament als nivells i a les qualitats en cada un d'aquests camps; és possible que tinguem coses a dir, que cal presentar davant Europa. En molts aspectes n'estem lluny, i cal fer una bona tasca.

La capacitat de diàleg que ha existit en aquestes Jornades, entre les persones tècnico-polítiques i els professionals de l'educació, estableix un precedent, és un nivell bo de treball i això es reflectirà en tot el que s'ha dit aquí, de què hom procurarà fer uns extrets per a publicar.

Martí Recober afegeix que:

- 1) És un objectiu de la Generalitat que els nois, a 14 anys, en acabar l'EGB (ja no des de la perspectiva del bilingüisme) tinguin coneixements de tres llengües com a mínim. Cal un centre de recursos de llengües estrangeres.
- 2) Vol oferir la possibilitat de col.laboració amb els grups de treball de la Societat Catalana de Pedagogia, que serien un excel.lent interlocutor amb el servei de Formació i Perfeccionament del Professorat, dependent de la Direcció General d'Universitats.
- 3) El sistema educatiu a Catalunya ha canviat en aquests darrers anys, però manca molta tasca a fer. L'esperit crític de la Societat Catalana de Pedagogia és de gran vàlua i, fonamental per a l'Administració, en temes com: la reforma

dels plans d'estudi entre els 12 i els 18 anys, l'ensenyament secundari dels 14 i 16 anys, els ensenyaments de batxillerat o formació professional, formació inicial i continuada dels professors (ja que la Universitat els dóna coneixements científics, però no prou formació pedagògica) i, finalment la reforma de tots els ensenyaments terminals, professionals o no, per tal d'apropar-los a les necessitats del país.

La reflexió i l'estudi de tots aquests temes és molt important per al nostre país i la Societat Catalana de Pedagogia hi té un paper cabdal per a conduir les necessitats de Catalunya.

També seria bo que en unes properes Jornades parléssim de la Pedagogia a la Universitat, no tant com a contingut curricular, sinó com ensenyar millor a la Universitat.

Cal recordar que els canvis a Catalunya sempre acaben venint de la societat civil, no per part de l'Administració, és un país que no funciona per decrets. En tot cas, les lleis han de reflectir allò que és una realitat social; la societat que marqui les orientacions, els representants del poble ja ho recolliran en les lleis.

Creu que la Societat Catalana de Pedagogia ha de tenir una forta incidència en el camp de la formació dels futurs ciu tadans del nostre poble.

Finalment el Sr. Triadú acaba afirmant que en l'acció concreta de la societat cal el contacte, entre clandestí i de peatge, amb la cultura europea que és la nostra.

El grup de treball "Pere Rosselló" podria portar una crida a tots els socis per a participar-hi i donar a conèixer aquest grup en dos vessants: la Generalitat i els organismes internaciou

nals més adients. Demana objectius, informació, seriositat científica i apoliticisme.

Així des de la Societat podrem fer reals els nostres objectius clars i concrets.